

Program:

PROSINEC 2018

Kulturní **Plzeň**

4. prosince v 17 h

CLIMAX

Francie, 2018

Režie: Gaspar Noé

95 min.

Poslední noc v chatě uprostřed lesů, zima 1996. Třicítce tanečníků a tanečnic končí intenzivní trénink na turné v USA, zbývá už jen závěrečná party. Na vinylech Daft Punk nebo Aphex Twin. A k tomu jedna velká nádoba sangrie, která na chvilku zmizela z očí... Drogový muzikál či taneční horror Climax získal v Cannes pověst nejlepšího snímku režiséra Gaspara Noého, zvítězil v sekci Quinzaine des Réalisateurs a stal se jedním z největších překvapení celého festivalu. Zrození a smrt jsou mimořádné zážitky. Život je pomíjivě potěšení. Film, který jen tak z hlavy nedostanete.

4. prosince v 19.30 h

TINA A VORE

Švédsko/Dánsko, 2018

Režie: Ali Abbasi

101 min.

Tina, podivínská a samotářská celní úřednice s ne právě přívětivým vzhledem, má podivný dar nepřirozeně vyvinutých čichových schopností. Na švédské hranici s Dánskem dokáže identifikovat kontraband tak, že u cestujících vycítí čichem strach, úzkost, provinění i jiné emoce. Ačkoli je v práci při odhalování pašeráků úspěšná, její soukromý život za moc nestojí. S povalečským přítelem žije prázdný „pro forma“ vztah ve skromné chatě u lesa, a z rodiny jí zůstal jen dementní otec v ústavu. Přitahuje ji příroda a mnohem více než s lidmi si rozumí s divokými zvířaty. Všechno se změní, když při své práci potká záhadného podezřelého vyvrhele, s podobně zvláštní tváří, jménem Vore. Oba jsou k sobě až záhadně silně přitahováni.

Ali Abbasi vyšel z krátké povídky Johna Ajvida Lindqvista *At' vejde ten pravý*. Na letošním festivalu v Cannes byl snímek prodán do více než 25 evropských zemí a zvítězil v sekci Un Certain Regard. Film rovněž získal za Švédsko nominaci na Cenu americké filmové akademie OSCAR za nejlepší zahraniční film roku 2018 a je nominován na Evropskou filmovou cenu.

11. prosince v 17 h

DOGMAN

Itálie/Francie, 2018

Režie: Matteo Garrone

102 min.

Na chudém předměstí mezi metropolí a divočinou platí jen zákon nejsilnějšího. Marcello (Marcello Fonte) zde dělí svůj čas mezi práci v skromném salónu pro psy a láskyplnou péči o dceru (Alida Baldari Calabria). Bohužel do jeho života zasahuje i neurvalý Simoncino (Edoardo Gero), bývalý boxer a surovec, který terorizuje celé okolí. Drobného a citlivého

Marcella k němu poutá nejednoznačný a ponižující vztah. Ve snaze vrátit svému životu důstojnost naplánuje zoufalou pomstu a jeho akce vede k nečekanému výsledku. Režisér filmu Matteo Garrone o svém přístupu k filmu prozradil: „Dogman není filmem pouze o pomstě, i když pomsta (možná bylo by lepší napsat vykoupení) v něm hraje důležitou roli. Stejně tak to není ani variace na téma věčného boje slabšího se silnějším. Je to film, který nás staví před něco, co se týká nás všech: před důsledky vlastních rozhodnutí, která činíme každý den, abychom přežili.“ Na filmovém festivalu v Cannes získal představitel hlavní role Marcello Fonte cenu pro nejlepšího herce. Film je nominován na Evropskou filmovou cenu.

11. prosince v 19.30 h

ZÁHADA SILVER LAKE

USA, 2018

Režie: David Robert Mitchell

139 min.

Po znamenitém meta-hororu Neutečeš se osobitý režisér David Robert Mitchell vydal na halucinogenní výlet po Los Angeles: jeho meandrující neo-noir Záhada Silver Lake se točí kolem třiatřicetiletého Sama, který se po zmizení své mysteriózní sousedky Sarah pouští do surreálního pátrání, aby dekodoval tajemství, skandály a konspirace ukrývající se v hlubinách Města andělů. Hypnotický a zábavný thriller bezmála lynchovského ražení je poháněn stejně tak ústřední obsedantní postavou, jako vytříbeným soundtrackem a nesčetnými popkulturními referencemi, jež dohromady skládají jakousi tajnou historii L.A. Dějové serpentiny, bizarní zvraty a paranoidní labyrint odkazů jsou páteří filmu, který je zároveň subverzivní hříčkou tematizující fenomén tzv. male gazingu i netradiční poctou éře klasického Hollywoodu.

18. prosince v 17 h

3 DNY v QUIBERONU

Německo/Rakousko/Francie, 2018

Režie: Emily Atef

105 min.

Pro generace diváků je Romy Schneider naplněním romantického snu – noblesní cisařovnou Sissi. Do francouzského letoviska Quiberon přijíždí ale jako zlomená žena, herečka na soumraku kariéry, matka, která se marně snaží navázat vztah k vlastnímu dítěti, osobnost výrazně rozkolísaná sklony k alkoholismu a depresím. V melancholických kulisách přímořského střediska má podstoupit pomyslné vzkříšení, jehož součástí je vedle ozdravných procedur i rozsáhlé interview, které přijíždí udělat novinář německého deníku Stern Michael Jürgs a zdokumentovat fotograf Robert Lebeck, Romyina dávná známost. Hvězdu, která je už jen odleskem své někdejší slávy, se snaží ochránit její dlouholetá důvěrná přítelkyně Hilde Fritsch. Film Emily Atef je hluboce působivým a dojemným portrétem výrazné osobnosti, která se marně snaží balancovat nad propastí vzpomínek i pocitu životní marnosti a prázdnoty. Černobílý snímek dovedně pracuje s komorními kulisami a s vynalézatelstím vnáší život do slavných fotek Roberta Lebecka, v nichž se mísí smích, hořkost a melancholie podzimu života.

18. prosince v 19.30 h

FANNY A ALEXANDR

Švédsko/Francie/Německo, 1982

Režie: Ingmar Bergman

188 min.

Velkorysý tříhodinový projekt (v televizní verzi pěti-hodinový) realizoval Bergman ve své vlasti po několikaletém exilovém pobytu v Německu, kam se uchýlil na protest vůči skandální daňové aféře. Rozsáhlá rodinná měšťanská freska z počátku našeho století se očividně zrodila z Bergmanových autobiografických vzpomínek na dětství, i když těžil i z bohaté dětské fantazie. Ačkoli tento film zamýšlel jako poslední filmové dílo, své rozhodnutí od té doby několikrát porušil. Přesto

jej lze považovat za umělecky vrcholné dovršení jeho filmařské dráhy. Film představuje antologii Bergmanova díla, jež v souhrnu nabylo mocné pozitivní energie. Starý mistr překvapivě prosvětluje své celoživotní chmury a pohlédl na lidskou bídu a utrpení s vyrovnaností a úsměvem, který v jeho filmu umí vykouzlit šarmantní babička Ekdahlová. Nejroztodivnější lidské osudy členů Ekdahlova klanu - viděny dětskýma očima citlivého Alexandra - jsou ztlumeny, humorizovány nebo zaplašeny čarodějnými kouzly židovského starožitníka Izáka. Problémy lidské existence, které v někdejších Bergmanových filmech navozovaly tragickou tóninu nebo vedly ke skepsi či deziluzi, jsou v tomto filmu moudře odsouvány do pozadí sub specie aeternitatis. Finální rodinná oslava, kde se všichni radují ze života a z dobra zvitěživšího nad zlem, je téměř pohádkově idylická a zazní jako hymnická oslava všelidské spospolitosti a lásky.

BAFTA (nejlepší film roku), CÉZAR 1983 (nejlepší film roku), Zlatý glóbus 1984 (nejlepší film roku), Guldbagge 1984 (nejlepší film i režisér roku), Benátky 1983 (cena FIPRESCI). Oscar pro nejlepší výpravu, nejlepší kameru, nejlepší kostýmy, nejlepší cizojazyčný film a nominace na nejlepšího režiséra – Ingmara Bergmana. Celovečerní film byl digitálně zrestaurován z původního negativu a soundtracku.